

en ham aftvungen Indrømmelse (*Martin Hansen*: Ingenlunde!) Jo, det ærede Medlem fremsatte aldeles ikke i sine første Bemærkninger den Udtalelse, at han havde til Hensigt til Gengæld for, at de 2 Kr. blev strøget, at foreslaa de 3 Kr. forhøjet. Det var noget, der først kom bagefter, da det ærede Medlem mærkede, at han ogsaa var langt ude paa det Punkt.

Men jeg skal ikke komme ind paa hele denne Sag, der jo ligger langt borte fra den foreliggende, men blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at hans Udtalelser om Retten til at købe Smør til højere Pris i Stedet for Margarine jo intet som helst har med det her omhandlede Forhold at gøre, idet den Ordning, som er gennemført for Smør og Margarine, sikrer enhver i Befolkningen samme Ret, og blot giver dem, der ønsker at afløse denne Ret med en anden, Adgang dertil. Den beskærer ingens Ret til samme Fedtrationering til den samme Pris.

Men det ærede Medlem er maaske nu kommet bort fra den Tanke, at man skal have en ensartet Rationering. Hvis han er det, bør han ogsaa foreslaa, at vi for Sukkerets Vedkommende indfører den Ordning, at man skal betale højere Sukkerpris, naar man er mere velstaaende, end naar man er mindre velstaaende. Saa har det ærede Medlem igen gjort en Kovending bort fra hele sin Dyrtidspolitik, saa er han kommet ind i de forskellige Prisers Standpunkt, medens han dog tidligere under Dyrtidsforhandlingerne fastholdt som sit Partis egentlige Grundpolitik, at man skulde netop have de ensartede Priser.

Formanden: Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Den højtærede Minister sagde, at i Finansudvalget havde samtlige Partier med Undtagelse af det konservative Folkeparti godkendt, at Ministeren ikke vilde forelægge noget Lovforslag om denne Sag. Jeg har ikke hørt, at Ministeren har sagt det. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det sagde jeg ikke!). Sagde Ministeren ikke, at De havde sagt det i Finansudvalget, og at de andre Partier havde godkendt det? Jeg har i alt Fald ikke hørt, at Ministeren har sagt saaledes i Finansudvalget; men det bunder muligvis i, at det er gaaet mit Øre forbi, da Ministeren somme Tider taler lidt sagte.

Ministeren sagde saa, at Rigsdagen enstemmigt havde vedtaget Bestemmelsen

om Sukkerprisen i Kornloven, og der havde jeg været med. Det har jeg ikke; den Gang var jeg ikke Medlem af Rigsdagen, saa jeg har ikke været med til at vedtage Loven. Men naar man i Marts 1918 vedtager en Ting, og det, som man vedtager efter de Beregninger, man har liggende for sig, gaar ud paa, at Staten, for at Befolkningen kan faa sit Sukker til en bestemt Pris, skal give et Tilskud af 19 Øre pr. kg, og det saa viser sig, at Tilskuddet i Stedet for 19 bliver 34 Øre, saa kunde jeg, naar det viste sig, at Tilskuddet blev 34 Øre i Stedet for 19 Øre, godt tænke mig blandt andet, at f. Eks. Finansministeren vilde kunne tale med Indenrigsministeren, om det ikke, da Forholdene havde ændret sig, vilde være formaalstjenligt, at man foretog en Ændring af Bestemmelsen, idet den Forudsætning, under hvilken Lovbestemmelsen var blevet vedtaget, var bristet, nemlig en Ændring af den Beskaffenhed, at Tilskuddet ikke blev saa stort, som det nu viser sig, at det er blevet, idet der nu gives 34 Øre i Tilskud til private. I øvrigt indeholder Lovbestemmelsen jo kun en *Bemyndigelse* for Ministeren.

Jeg skal endnu gøre en Rettelse til det, jeg sagde før: den forøgede Udgift for det halve Aar vilde blive 180 Øre pr. Person; det bliver kun 130 Øre. Ganske vist kan der være enkelte og maaske endda ikke saa ganske faa, for hvem disse 130 Øre vil spille en effektiv Rolle; men for det langt overvejende Flertal af Danmarks Befolkning vil Beløbet ingen Rolle spille, hvorimod det samlede Beløb spiller en ganske betydelig Rolle for Statskassen.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amt 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Maa jeg blot sige til den højtærede Indenrigsminister, at hans Udtalelser lød nærmest af dette: Lad os tale om noget andet! Den højtærede Minister kan være ganske overbevist om, at min Replik var rettet til Ministeren og ogsaa sigtede til Ministeren, idet Ministeren havde tilladt sig at fremsætte en Paastand, som ikke var rigtig. Jeg gjorde Rede for vor Stilling med Hensyn til Brændsels-spørgsmaalet, og mit Partis Ordfører har ved denne Sags Behandling gjort Rede for den Stilling, vi indtager til denne Lov. Men naar Ministeren tillader sig at sige „Oppositionspartierne“, maa jeg tage til Genmæle derimod; thi vi har ikke ved den Stilling, vi indtog, krævet, at de vanskeligt